

CLARITO

PERIÓDICO GRAN DECIDOR DE VERDADES

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Trimestre 1 peseta
Número suelto 5 céntimos

Redacción y Administración:
Calle Sta. Ana, núm, 5

No se devuelven los originales

La correspondencia debe dirigirse al Administrador
Los trabajos irán firmados, siendo responsable su autor.

A "La Comarca"

Aquest periódic, el passat diumenge, en el seu article de fondo, fa una extensa resenya referent a la entrada en nostra vila, del nou Pastor el Dr. Rnt. Josep Clotet, que'n aital dia prengué possessió d'aquest Arxiprestat.

En la dita resenya i involucra una colla de coses que, bembé pot dirsen buscar cinc peus al gat, i posar ja obstacles al nou Pastor, sempre guiats de la mala fé, que ja tenen per costum.

Si aquest Sr. P., que firma dit article, no sap fer altre cosa que, d'arribada d'un nou Pastor, volguerli fer veure els seus contraris, titllantlos insidiosament d'hipòcrites, molt l'hi pot agrair el nou Pastor, perquè com es molt natural, el Dr. Clotet, ve amb grans desitjos de pau, i 'ls Srs. de *La Comarca*, ja li indiquen que aquí hi ha d'haber guerra.

Diu el propi Sr. P., en un paréntesis, després de fer historia de la Creu de Palou, «que mans traidores i hipòcrites foragitaren en vil exili y que recullí piadós un noble, lo Marqués de Sta. Isabel, en sa finca de can Grau».

Aquest Sr. P., sab molt bé, que el propietari dels terrenys on estava encavada la Creu, demaná amb us del seu perfectè dret el trasllat de la mateixa, i l'Ajuntament i accedí per a colocarla en altre lloc de la vila, empró ja mai arreconarla, sinó conservar-la com una verdadera relíquia, haventse fet en aquest sentit, diferents proposicions, una d'elles, collocarla a la plassa de l'Esglesia.

Com aixó va fersé públic per medi de la premsa, el Marqués de Sta. Isabel, sollicitá al Ajuntament que li en-

tregués, que éll, la colocaria a la entrada de la seva finca, i'l Sr. Riera, al llegirse dita sollicitut al Consistori, demaná que si li concedís dat l'estat precari del propi Ajuntament.

Aquesta es la veritat manifesta, i no te dret *La Comarca*, máxim essent el Sr. Riera un dels principals, a titllar als altres d'hipòcrites perquè en el fondo, els verdaders hipòcrites son els que falsejen amb coneixements els tets.

També al final diu: «Plantes verinoses n'on trovareu gaires, gram y canyota bon xic, ceps borts e inútils, encare per empaltar, molts, moltíssims».

Aixó sols pot dirho un periódic com aquest, que la seva tasca no ha sigut mai altre que la insidia, el des-torp i la desorganització en tot i sempre obrán al ampar de la hipocresía, cosa ben propria per ells.

Nosaltres ens dirigim al Rnt. Doctor Clotet, i li diem ben sincerament: Plantes verinoses en trovareu moltes, gram i canyota també, ceps borts i inútils, encara per empaltar molts, moltíssims; i tots els trovareu a la redacció de *La Comarca*.

Tots aquestos fan sempre la cara de bons minyons empró, feuse càrrec que no son altre cosa, fent comparances, amb les ortigues, que si be fan goig hi ha la vista son fines, quant un les agafa queda punxat per tot arreu on les toca.

Dr. Josep Clotet, rector de Granollers, Deu vos quart; nosaltres no vos molestarem gaire, podeu contar amb tot lo que vos siguem útils, si Deu vos dona vida i salut, sens tardar gaire temps, podreu apreciar lo que vos diem i sabreu bembé quins son els hipòcrites i 'ls que vos donarán disgustos. ¡Creieu los als Srs., de *La Comarca*, que ja vos portarán per bon camí!

CASO PATOLÓGICO

Quiero, querido lector, hacer unas gratuitas suposiciones, para que discurras si estoy muy alejado de la realidad o si las razones me acompañan en ello. Mis suposiciones necesitan juez que las estudie y juzga y para el caso escojo yo al pueblo y a tí lector querido, como parte integrante del mismo.

La decadencia moral y material de nuestra villa, la atribuyo yo a un caso patológico determinado, a un odio concentrado contra la totalidad de nuestra población por una determinada casa.

Hagamos historia, moldeándome yo solo a los límites de simples suposiciones.

La casa Torras, protagonista de mi descripción, pasó una lucha entre ella y sus operarios, quienes aplacaron el orgullo de la misma, en la que tomó parte todo el pueblo, solidarizando con los obreros. En esta lucha el orgullo fué vencido, pues no pudo funcionar la manufactura de su industria con *esquirols*, obligando con sus actitudes los obreros de la casa ayudados por todos los de Granollers en general, a despedir a dichos *esquirols* o cerrar la fábrica. Herido en su orgullo el fabricante, prefirió quedarse tuerto a condición de la ceguera del adversario, como vulgarmente se dice; cerró su establecimiento productivo en perjuicio propio pero con mas perjuicio de los obreros, que quedarón sin trabajo con tal disposición.

Eh aquí el caso patológico a que me refiero en mis suposiciones.

Mayor de edad ya el Sr. Francisco Torras, acordándose siempre de aquellas humillaciones que achicaron sus natos orgullos, estudió la forma de encontrar la *revancha* contra, no a determinados obreros iniciadores de aquellos